

Arrest

nr. 62 183 van 26 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 15 maart 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 november 2009 een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 27 januari 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt betekend op 15 maart 2011 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hij dient hiervoor een ononderbroken verblijf in België sedert tenminste 15.12.2004 aan te tonen. Dit kan betrokkene echter niet. In het administratief dossier van betrokkene is een kopie van een paspoort van betrokkene met nummer P915266 opgenomen met onder andere een stempel van de Marokkaanse grenscontrole d.d. 04.08.2007. Betrokkene kan dus onmogelijk een ononderbroken verblijf in België sedert tenminste 15.12.2004 aantonen en zich aldus niet dienstig beroepen op criterium 2.8A.

Het feit dat betrokkene in België verblijft, werkwilgig is, een woning huurt, lid is van de bibliotheek, een rijbewijs behaalde, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene haalt aan dat zijn zus legaal in België zou verblijven. Echter, betrokkene bewijst de familieband niet. Een verklaring van een derde, noch het louter voorleggen van een identiteits- of verblijfskaart van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. (...)"

1.3. Op 15 maart 2011 wordt er aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (Wet van 15 december 1980 -art. 7, alinea 1,1 °).Niet in het bezit van een geldig paspoorten/of visum."

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad acht het beroep onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Blijkens het verzoekschrift ontwikkelt verzoeker immers enkel een middel met betrekking tot de beslissing waarbij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt. De tweede bestreden beslissing strekt ertoe de illegale verblijfsstatus van verzoeker vast te stellen en steunt op andere juridische en feitelijke vaststellingen dan de eerste bestreden beslissing. Zelfs indien de eerste bestreden beslissing vernietigd wordt, en de ingediende regularisatieaanvraag terug "open" valt, quod non, verandert dit op zich niets aan de illegale verblijfsstatus van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden werpt verzoeker de schending op van de motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd. Verzoeker meent wel degelijk te beantwoorden aan de criteria die werden gedefinieerd door de instructie van 19 juli 2009. De beslissing motiveert niet afdoende waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen op grond van de criteria van de vernietigde instructie. Op basis van de voorgelegde stukken is genoegzaam aangetoond dat verzoeker samenwoont met zijn in België verblijfsgerechtigde zus, mevrouw (S.E.B.), samenwoont. Uit een attest van het Marokkaans consulaat blijkt de verwantschapsband tussen verzoeker en zijn zus (S.). De beslissing motiveert niet waarom verzoeker zich niet kan beroepen op criterium 2.8.A van de vernietigde instructie. Verzoeker heeft op basis van de stavingstukken immers aangetoond VOOR 18 maart 2008 een WETTIG verblijf te hebben gehad in België ingevolge een aanvraag tot vestiging (art. 40 Vreemdelingenwet), waarvoor hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven. Uit de verschillende getuigenverklaringen en andere stavingsstukken blijkt bovendien manifest dat verzoeker meer dan vijf jaar ononderbroken in het land heeft verbleven. De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met deze stavingstukken. Ik meen dan ook dat het verzoek van de heer (E.B.) beantwoordt aan de criteria, zoals gesteld in de instructie dd. 19.07.09 betreffende de toepassing van art. 9bis van de wet van 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen.”

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“(…) Met betrekking tot de aangevoerde schending van de motiveringsplicht, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet voorzien dat de motivering van een beslissing van een bestuur de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071, RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verwerende partij stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9bis van de vreemdelingenwet, vastgesteld dat, met betrekking tot het criterium 2.8.A verzoeker niet heeft aangetoond een ononderbroken verblijf in België sedert minstens 15 december 2004 te hebben. Verzoeker gaat niet in op dit onderdeel van de motivering en doet geen poging om die bewering te weerleggen. Overigens komt dit overeen met de gegevens uit het administratieve dossier, gezien er, zoals in de bestreden beslissing uiteengezet, in verzoekers paspoort een stempel van de Marokkaanse grenscontrole d.d. 4 augustus 2007 werd aangetroffen. Dit wordt niet door verzoeker betwist. Verzoeker kan derhalve niet gevolgd worden in zijn bewering als zou de beslissing niet motiveren waarom hij niet voldoet aan het criterium 2.8.A. Een eenvoudige lezing van de beslissing bewijst immers het tegendeel. Voorts motiveert de bestreden beslissing dat verzoeker geen familieband heeft aangetoond met zijn beweerde zus, mevrouw (S.E.B.). Uit de stukken die verzoeker bijvoegde aan zijn aanvraag, blijkt enkel een identiteitskaart van mevrouw (E.B.), waarmee geen familieband wordt aangetoond. Waar verzoeker meent een attest van het consulaat voorgelegd te hebben waaruit de familieband zou blijken, merkt verwerende partij op dat dit element geenszins aanwezig is in het administratieve dossier, waardoor de verwerende partij er geen rekening mee kon houden op het moment dat de bestreden beslissing genomen werd. Waar tenslotte verzoeker wijst op zijn poging tot wettig verblijf vóór 18 maart 2008, heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat verzoeker geen aanspraak kon maken op criterium 2.8.A daar hij geen ononderbroken verblijf heeft in België sinds 15 december 2004, wat eveneens een cumulatieve voorwaarde is gesteld door de instructie. Het bestuur heeft haar ruime discretionaire bevoegdheid waarover zij in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet beschikt zodoende aangewend daar zij de opgegeven elementen onderzocht en vervolgens gewogen heeft. De schriftelijke weergave van deze overwegingen staat te lezen in de bestreden beslissing. Het bestuur heeft bij de beoordeling de aangevoerde elementen evenwel niet weerhouden. Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Het enig middel is ongegrond.”

3.3. De formele motiveringsplicht verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De eerste bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke overwegingen waarop ze gesteund is. Verzoeker toont niet aan in welke mate de formele motieven hem niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen.

De eerste bestreden beslissing stelt onder meer: *“Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hij dient hiervoor een ononderbroken verblijf in België sedert tenminste 15.12.2004 aan te tonen. Dit kan betrokkene echter niet. In het administratief dossier van betrokkene is een kopie van een paspoort van betrokkene met nummer P915266 opgenomen met onder andere een stempel van de Marokkaanse grenscontrole d.d. 04.08.2007. Betrokkene kan dus onmogelijk een ononderbroken verblijf in België sedert tenminste 15.12.2004 aantonen en zich aldus niet dienstig beroepen op criterium 2.8A. “*

Verzoeker kan dan ook niet dienstig betogen *de beslissing motiveert niet waarom verzoeker zich niet kan beroepen op criterium 2.8.A van de vernietigde instructie.*”

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.4. Waar verzoeker met zijn betoog duidelijk maakt dat hij het niet eens is met de motivering van de eerste bestreden beslissing gaat de Raad er van uit dat hij de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

3.6. De Raad dient op te merken dat in de aanhef van de eerste bestreden beslissing het volgende gesteld wordt: *“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”* Hiermee geeft de verwerende partij aan dat de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* gelden als een gedragslijn bij het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid die zij aanwendt bij de behandeling ten gronde van verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

3.7. Ter terechtzitting zijn partijen het erover eens dat met de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* bedoeld wordt, de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (hierna: de instructie van 19 juli 2009). Partijen zijn eveneens het erover eens dat deze tijdelijk gepubliceerd werd op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be) en heden nog consulteerbaar is op de website van het Kruispunt Migratie-Integratie (www.kruispuntmi.be), het vroegere Vlaams Minderhedencentrum.

3.8. Criterium 2.8. A. van de instructie van 19 juli 2009 luidt als volgt: *“Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen. Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd. Het bestaan van een*

duurzame lokale verankering in België is een feitenkwesitie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde. Volgende vreemdelingen komen in aanmerking: A. De vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.”

3.9. Verzoeker was op de hoogte van de cumulatieve voorwaarden die criterium 2.8.A. van de instructie van 19 juli 2009 omvat aangezien hij blijkens het administratief dossier samen met de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging een “typeformulier Regularisatieaanvraag” indiende waarin hij ondermeer het volgende aankruiste:

Ononderbroken verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering in België: ik voldoe aan de volgende voorwaarden :

- *Een ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar in België aantonen, en dit voorafgaand aan de aanvraag voor een machtiging tot verblijf (de periode van 5 jaar wordt in tegengestelde richting berekend, vanaf 15 december 2009).*
- *Vóór 18 maart 2008 :*
  - *een wettig verblijf in België hebben gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum)*
  - *geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.*
- *de lokale verankering in België bewijzen : 1+2+3 bewijzen:*
  1. *De sociale banden die in België gecreëerd werden, het schoolparcours en de integratie van de kinderen*
  2. *De kennis van een van de landstalen, of het feit dat men aan alfabetiserings- of taalcursussen heeft deelgenomen*
  3. *Het beroepsverleden in België en de bereidheid om te werken, het feit dat men beschikt over kwalificaties of competenties die aangepast zijn aan de arbeidsmarkt, onder andere wat de door de Gewesten bepaalde knelpuntberoepen betreft, het vooruitzicht op het uitoefenen van een beroepsactiviteit en/of de mogelijkheid om in zijn behoeften te voorzien.”*

3.10. De eerste bestreden beslissing stelt omtrent de toepassing van criterium 2.8.A. van de instructie van 19 juli 2009 het volgende: *“Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hij dient hiervoor een ononderbroken verblijf in België sedert tenminste 15.12.2004 aan te tonen. Dit kan betrokkene echter niet. In het administratief dossier van betrokkene is een kopie van een paspoort van betrokkene met nummer P915266 opgenomen met onder andere een stempel van de Marokkaanse grenscontrole d.d. 04.08.2007. Betrokkene kan dus onmogelijk een ononderbroken verblijf in België sedert tenminste 15.12.2004 aantonen en zich aldus niet dienstig beroepen op criterium 2.8A.”*

3.11. Verzoeker gaat niet in op de voormelde motivering van de eerste bestreden beslissing. Door te herinneren aan de elementen die zijn situatie kenmerken en door op algemene wijze te verwijzen naar de stukken die ter staving daarvan werden neergelegd en door te betogen dat hij voor 18 maart 2008 een wettig verblijf heeft gehad in België ingevolge een aanvraag tot vestiging toont verzoeker niet aan dat de vaststelling door de gemachtigde van de staatssecretaris dat in verzoekers paspoort “*een stempel van de Marokkaanse grenscontrole d.d. 04.08.2007*” is aangebracht foutief is noch dat de gevolgtrekking dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarde van een onafgebroken verblijf sedert 15 december 2004 kennelijk onredelijk is, aangezien de voormelde stempel van de grenscontrole erop wijst dat hij België in augustus 2007 verlaten heeft.

3.12. De eerste bestreden beslissing stelt: *“Betrokkene haalt aan dat zijn zus legaal in België zou verblijven. Echter, betrokkene bewijst de familieband niet. Een verklaring van een derde, noch het louter voorleggen van een identiteits- of verblijfskaart van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap.”* De Raad stelt wederom vast dat verzoeker niet ingaat op de voormelde motivering. Waar verzoeker verwijst naar een attest van het Marokkaans consulaat waaruit volgens hem de verwantschapsband blijkt tussen hem en zijn zus kan de Raad, gelet op de stukken die verzoeker toevoegde aan zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om

verblijfsmachtiging die zich bevinden in het administratief dossier, verwerende partij volledig volgen wanneer ze in haar nota met opmerkingen stelt: *“Uit de stukken die verzoeker bijvoegde aan zijn aanvraag, blijkt enkel een identiteitskaart van mevrouw E.B., waarmee geen familieband wordt aangetoond. Waar verzoeker meent een attest van het consulaat voorgelegd te hebben waaruit de familieband zou blijken, merkt verwerende partij op dat dit element geenszins aanwezig is in het administratieve dossier, waardoor de verwerende partij er geen rekening mee kon houden op het moment dat de bestreden beslissing genomen werd.”* Bijkomend wijst de Raad er nog op dat verzoeker de samenwoning met zijn zus heeft aangehaald als een element van duurzame lokale verankering in België. Blijkens het gestelde in de punten 3.8 en 3.9. volstaat het aantonen van een duurzame lokale verankering op zich niet om in aanmerking te komen voor de toepassing van criterium 2.8. A van de instructie van 19 juli 2009 en dient eveneens een onafgebroken verblijf van minstens 5 jaar sedert 15 december 2004 aangetoond te worden, waar verzoeker blijkens de eerste bestreden beslissing niet aan voldoet. Verzoekers kritiek kan derhalve geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

3.13. Verzoeker is de overtuiging toegegaan dat hij wel degelijk beantwoordt aan *“de criteria”* van de instructie van 19 juli 2009 maar hiermee toont hij niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het treffen van de eerste bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA